

De nuntio mortuo

(lateinisch)

Hodie in Palatino non est nuntius,
iacet inter plebem urbis estque mortuus.
Sedet in vehiculo,
quod stat in prohibito,
tenet panem pacate in digito.

Nefarius incognitus fugaverat.
Pecunia in pane fixata erat.
Scriptum erat sub ea,
ad quem panis signata
et tandem a quo haec missio sit data.

Istud carmen triste de viro,
panem mittere vult, licet non eo.
Caedit nuntium subito,
sed non profuit eo,
quam haec panis non allata est cito.

Amor sagittam illo viro mittebat:
Ubi quandoque quique solum sciebat.
Ferre basium ad os
vult die natalis - prost!
Dominae dixit et misit verbulos.

Utinam scripsisset panem antea!
Hora octa vacuefactio ultima.
Horologium terret
amantem cunctantem, et
advertit, ut ad castellum properet.

Istud carmen triste de viro,
panem mittere vult, licet non eo.
Caedit nuntium subito,
sed non profuit eo,
quam haec panis non allata est cito.

Vidit nuntium relinquere castellum.
Panem dedit, rupit nuntius: „Non bellum!
Panem fero non tandem!“
Cadit vir in dolorem
conciditque - panis causa - negantem.

Curate in vehiculum reposuit,
in digitum rededit panem, fugavit.
Oppressionis causa tum
cucurrit cito domum.
Ibi iudex dixit gravis ad eum:

Istud carmen triste de viro,
panem mittere vult, licet non iam tristiter eo.
Caedit nuntium subito,
sed non profuit eo,
quam haec panis non allata est cito.

Nunc in fenestras Suecas eum clausurunt,
eo aqua panisque cottidie missae sunt.
Domina, quam perdidit,
panem numquam tetig'rit,
quam frumentum subpagatum revenit.